

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 02. februára 2011 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **I. J.** pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb.) v znení zákona č. 248/1994 Z. z. a iné, o sťažnosti obžalovaného I. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 09. júna 2008, sp. zn. 1 T 80/1998, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa sťažnosť obžalovaného I. J. **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Trnave napadnutým uznesením z 09. júna 2008, č.k. 1T/80/1998-1181 v spojení s uznesením (opravným) Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2008, č.k. 1T/80/1998-1184, priznal obhajcovi JUDr. M. R. podľa § 151 ods. 2, ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“) odmenu vo výške 3300 Sk, a to za právne úkony podľa § 15 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 240/1990 Zb. (krajský súd nesprávne uviedol vo výroku č. 240/1999 Zb.) o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci v znení vyhlášky č. 44/1991 Zb. (ďalej len „vyhláška“) spolu s režijným paušálom podľa § 19 ods. 3 vyhlášky.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že obhajca si správne vyčíslil fakturované sumy, čo do jednotlivých položiek i úkonov, a preto mu odmenu priznal.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný I. J. sťažnosť. V písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí s výškou vyčíslenej odmeny pre advokáta JUDr. R., nakoľko nie je pravdou, že absolvoval tzv. ďalšiu poradu s klientom presahujúcu 1 hodinu, tak ako je uvedené v odôvodnení rozhodnutia pod bodom b/, pretože

neabsolvoval žiadnu poradú. V ďalšom odseku obžalovaný paradoxne poukázal na porady obhajcu s klientom, ktoré trvali maximálne niekoľko minút a ktoré podľa jeho názoru boli zrejme zrealizované iba za účelom vykázania úkonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Ďalej z obsahu spisu zistil, že obžalovanému I. J. bol ustanovený obhajca JUDr. M. R. podľa § 39 ods. 1 Tr. por., a to opatrením Okresného súdu Bratislava V z 21. júna 1999, sp. zn. 4Nt/49/1999. Tento zastupoval menovaného obžalovaného do 27. júla 2000.

Obhajca si riadne uplatnil nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov, a to za prevzatie a prípravu obhajoby (21. jún 1999) vo výške 600,- Sk, za písomný návrh na doplnenie vyšetrovania (17. september 1999) vo výške 600,- Sk, za účasť pri výsluchu obvineného (15. október 1999) vo výške 600,- Sk, za účasť pri výsluchu poškodeného (15. november 1999) vo výške 600,- Sk a za oboznamovanie sa s výsledkami vyšetrovania (21. február 2000) vo výške 600,- Sk, spolu s režijným paušálom vo výške 600,- Sk (5 úkonov x 60,- Sk).

Podľa názoru najvyššieho súdu predseda senátu súdu prvého stupňa správne postupoval, keď obhajcovi, ktorému vznikol nárok na odmenu a náhradu hotových výdavkov v zmysle § 151 ods. 2 Tr. por., túto vo výške 3300 Sk priznal, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, za písomné podanie, za účasť na vyšetrovacích úkonoch a pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania (§ 16 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ vyhlášky), keď sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci pri obhajobe v trestnom konaní v predmetnej veci je 600,- Sk (ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 10 rokov) a režijný paušál je vo výške 60,- Sk.

Pokiaľ ide o námietky sťažovateľa, že nesúhlasí s výškou odmeny, pretože sa nezúčastnil ďalšej porady so svojim obhajcom, tieto sú nedôvodné. Z výroku napadnutého uznesenia jasne vyplýva, že odmena obhajcovi za takýto úkon právnej služby priznaná nebola (ani nebola uplatnená v návrhu). Ide len o citáciu ustanovenia § 16 ods. 1 vyhlášky v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktorá obsahuje nadbytočne aj uvedenie úkonu právnej pomoci – ďalšej porady s klientom pod písm. b/.

Na základe vyššie uvedeného potom Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti obžalovaného I. J. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 02. februára 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková